

Efter Godkendelse til Eksport skal Inspektøren mærke hver Kasse med et officielt Mærke og udstede et Afskibnings Certifikat, dog kun hvis Damprens Kølelast er godkendt af ham.

Al Transport fra Kølelagre i det indre af Landet til Havnen skal ske i Kølevogne.

Inspektøren skal aabne og undersøge mindst 10 pCt. af Kasserne i hvert Parti og mindst 10 pCt. af Æggene i disse Kasser.

Eksportøren skal betale 3 Pence (22 Øre) pr. Kasse for Inspektion af de Æg, han paatænker at eksportere, foruden en Afgift af 9 Pence pr. Kasse (i Følge Regerings Ordre Nr. 1390 af 1922), inden 7 Dage efter Regningens Modtagelse. Hvis et inspiceret Parti, helt eller delvis, holdes tilbage fra Afskibning, og kræves inspiceret igen (senere), erlægges atter 3 Pence pr. Kasse.

Alle Lokaler, hvor Æg oplægges og sorteres for Eksport, skal godkendes af Inspektøren, som udsteder en Attest derfor. Og mindst een Person ansat til at sortere Æg skal af Inspektøren have Attest for at være kompetent til at sortere Æg.

Man vil bemærke, at der i Sydafrika, ligesom i den irske Fristat, lægges en Afgift paa Eksporten af 1 penny eller $7\frac{1}{2}$ Øre pr. St. Hundrede. Iøvrigt er Forholdene i Sydafrika naturligvis saa forskellige fra dem i Danmark og Irland, at en Sammenligning ikke har megen Værdi, og Sydafrika er derfor kun medtaget, fordi det ved de nævnte Bestemmelser er lykkedes at skabe en Eksport af Kølehusæg, som ved deres gode Kvalitet allerede har erhvervet et betydeligt Renomme, for Paalidelighed.

Mindre Kasser. Baade i Nord- og Syd-Irland og i Sydafrika, og desuden i adskillige andre Lande, Kanada, Australien, Argentina og tildels i flere Lande i Europa, benyttes som anført til Pakning af Æg smaa Kasser, der holder 3 St. Hundrede, pakkede i Pappmelletrum, saakaldte „Fillers“. I Kanada, Sydafrika, Argentina og Australien maa kun saadanne Kasser benyttes, i Irland og flere Lande i Europa er de tilladte. Der har i Londons Ægmarked været talt om det formentlig heldige i at paabyde eller dog tillade Brugen af saadanne Kasser ved Udførsel af Æg fra Danmark. Der hævdes, at der er mindre Brækage ved Brugen af disse Kasser, men andre mener, at det kommer an paa, om der pakkes tilstrækkeligt omhyggeligt i de Kasser, hvor der pakkes i Træld, og navnlig om disse Kasser er store, navnlig dybe nok, hvad det undertiden skorter paa. Det anføres ogsaa imod Brugen af de nye „Filler“-kasser, at disse egner sig for saadanne Lande, hvor man ikke har det fornødne uddannede Personale til Pakning i Træld, men at de ikke behøves, hvor man har et saadant øvet Personale. Endvidere menes det, at Æggene presenterer sig bedre i de i Danmark almindelig benyttede Kasser, hvor man har et helt St. Hundrede Æg at se paa. Man mener, at „Filler“-kasser henleder Tanken paa, at Æggene kommer fra saadanne fjerne Lande, hvor Eksporten af Æg er ny og mindre indarbejdet.

Paa den anden Side synes der at være meget, der taler til Gunst for noget mindre Kasser end dem, der almindelig bruges i Danmark, bl. a. fordi de store Kasser med 12 St. Hundrede er for store for mange Detailhandlere og fordi Brækagen er noget større ved de meget store Kasser. Men der er en anden Udvæj end at gaa over til „Filler“-kasser, nemlig at benytte Kasser med Træld af den Størrelse, der er normeret i Irland, dobbelte Kasser med 6 St. Hundrede, eller enkelte med 3 St. Hundrede. Jeg vilde anse en Overgang til disse Kasser for heldig.

Men det turde i hvert Fald være heldigt, om Landbrugsministeren fik Bemyndigelse til at foreskrive Pakningen, og om, maaske ved Siden af de nu brugte store Kasser, Kasser som de irske og maaske ogsaa „Filler“-kasser blev normerede.

Allerærbødigst

(sign.) Harald Faber.